

ZPRAVODAJ/9

MMII

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Toto praví Hospodin: „Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich děsí pronárody. To, čím se řídí národy, je pouhý přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou. Avšak Hospodin je Bůh pravý. On je Bůh živý a Král věčný. Před jeho rozličným se chvěje země, pronárody neobstojí před jeho hrozným hněvem.

On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem napjal nebesa.

Když vydá hlas, shlukují se na nebi vody, přivádí mlhu od končin země, déšť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr.

Jeremláš 10, 2-3. 10. 12. 13

Ilustrace: Barbora Veselá

Slunečné až horké letní dny - a nepředstavitelná spousta vody, která brala vše, co jí stálo v cestě, ničila co zůstalo pod její hladinou. To byly dva uplynulé měsíce. To pěkně bylo zastíněno utrpením a tragédiemi tisíců lidí a mnohamiliardovými škodami, spoustou nekonečné práce. Otevřely se však příležitosti k projevení solidarity. Modleme se, přispějme finančním darem, popřípadě jinou praktickou pomocí. Sbírka na pomoc postiženým povodněmi, kterou konáme také v našem sboru, stále trvá.

Sůl nad zlato aneb potřebuje svět křesťanstvo?

Povědomá scéna: sedíte v hospodě u stolu s umolousaným ubrusem, na něm podezřele se tvářící solnička; chcete si přichutit svůj gulášek, sypete a sypete, ale chuť se nijak nemění... Anebo ještě jiná: potřebujete navečer udělat cosi v koutě místnosti, lampa na protější stěně a ještě zakrytá jakýmsi kusem nábytku... Kdo si v takových chvílích nezašpačkuje a neproklíná šlendriánskou obsluhu anebo nelogického elektrikáře? Přečtěte si pár poznámek k textu z evangelia podle Matouše:

Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.

A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. *Matouš 5,13-16*

Ježíš použil dvou obrazů zjevně již tehdy aktuálních, aby ilustroval postavení svých učedníků ve světě. Z Jeho slov na první poslech číši napomenutí: Milý křesťane, jsi z Boží milosti učiněn solí země a světlem světa. Buď tedy tím, čím máš.

Čím je důležitá sůl? Dává jídlu chuť. Nedává se jí mnoho, ale všečen obsah prostoupí a změní. A když chybí, hned se to pozná, jak jednoznačně demonstroval král Jan Werich v kouzelném zfilmování známé pohádky. Avšak co se solí, která jídlo neosolí? Co děláte - jste-li natolik asertivní - v oné hospodě se zmíněnou solničkou? Pravděpodobně přesně to, co navrhuje Ježíš...

Mistrova slova tady znějí jako výhrůžka, jako Boží trest za nedokonalost církve, myslím však, že mohou být myšlena úplně jinak. Vždyť kdo jiný neslané křesťany odvrhne, než sám svět, který má být prosolen? Jak často se divíme, že nás lidé neberou vážně, že nám nerozumějí? Rádi to vysvětlujeme silicím materialismem a nezájmem o duchovní pravdy, ale co když je příčina jinde? Což jestli sůl pozbyla chuti a nehodí se k ničemu jinému, než aby byla vyloučena ze společnosti?

Jak je to se světlem? Čím ono obohacuje svět?

Slyšeli jste někdy o tom, jak na severu, v krajích, kde se půl roku neukáže slunce, v zimě výrazně vzroste počet sebevražd? Jaké jsou tam problémy s depresemi a alkoholismem? Můj švédský přítel nám kdysi pověděl: „Jsou dvě Švédsko: zimní a letní. V letním jsou lidé přátelští, tráví čas venku, smějí se, chodí na koncerty a pořádají večírky. Pak ovšem nastane Švédsko zimní a lidé jsou zamklí, pořád spí, zůstávají zavření doma a se všemi se hádají.

Takové mohou být důsledky nedostatku světla. Únava, ponurá nálada; člověk přestává vidět barvy a zhoršuje se mu vnímání prostoru. Špatně se orientuje, bloudí a vráží do předmětů.

Tma je také ideálním anonymitu vytvářejícím prostředím. Proč noci využívají všelijací zloději a lupiči? Protože je spolehlivě nikdo nepozná. Tma zakrývá mnoho špatnosti.

Už jste někdy kupovali ojeté auto - radím vám, nedělejte to potmě. Já jsem to kdysi udělal, řádně jsem se napálil a přišel o pár tisíc korun. Některé zkušenosti jsou prostě drahé - například zjištění, že tma a anonymita napomáhá zločinu.

Světlo člověku dává přehled, orientaci a naději. I malý záblesk světla vyloví ze tmy obrysy skříní a stolu nebo třeba lesního porostu. Snad mi dá zapravdu každý, kdo někdy zkusil projít nepřehledným terénem za pomoci krabičky zápalek. Jen na chvíli to zazáří, na okamžik odhalí nejbližší okolí, ale ta chvilka stačí, aby si oči udělaly představu o terénu a paměť si vtiskla mapu pro nejbližších sedm kroků.

Světlo člověku odhalí, jestli na něj na cestě nečeká nějaká nástraha nebo nebezpečí, za světla máme širší rozhled po kraji a můžeme se nebezpečí vyhnout, stejně jako podezřelé společnosti. Ne nadarmo se používá ustálené spojení „prohlédnout léčku“.

Ježíšovy obrázky znějí jako výhrůžky, ale když je prozkoumáte pozorněji, zjistíte, že je v nich mnohem víc povzbuzení. Pán totiž neříká: Až budete dokonalí, budete solí, a až se vycepujete k bezchybnosti, stanete se světlem. Formulace je jednoznačná: Vy jste solí, vy jste světlem. Ty, křesťane nejistý, nesmělý, bázlivý, nevzdělaný, slabý a tápající - ty jsi solí a světlem. Prostě proto, že jste se připojili ke Kristu - dárci světla i slanosti - JSTE dobrým kořením a příjemným osvětlením. Jste to vy, koho svět potřebuje, jste to vy, kdo má to privilegium dochucovat ten vesmírný guláš a prosvětlovat to světové temno. Vy jste to. Váš život má smysl, máte svůj úkol a své nezastupitelné místo. A vůbec nevadí, že se vám zdá, že je vás málo. Vždyť i soli stačí jen maličká špetička, a jaké divy to dělá s polívkou, nebo třeba i sladkou kaší...

Sůl i světlo se projevují už v malém množství, tedy pokud se nenechají vyčpět nebo neschovají pod poklop.

Mimochodem - kdo z vás neviděl známý školský fyzikální pokus - šoupnout hořící svíčku pod poklop a pozorovat ji? Kdo by nevěděl, že po chvilce zaprská a sama sebe zadusí?

„Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ Ať vaše polévka nikdy neztratí slanost a vaše cesty světlo. A ať i všichni kolem poznávají, jak příjemné je, když jídlo má chuť a když nemusí tápat ve tmavých nejistotách. Amen.

*Štěpán Janča,
farář v Orlové*

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Ten farář si ale navymýšlí novot!

Je to tak, od nového školního roku chystáme v našem sboru zase nové aktivity.

1) o první z nich jsem uvažoval z podnětu některých z vás: řeklo mi několik jednotlivců, že je škoda, že pořádáme biblické hodiny v odpoledním čase, že kdyby byly v čase večerním, rádi by se jich účastnili. Vždycky rád slyším, že je o něco zájem, a snažím se na poptávku reagovat. Samozřejmě nebudeme rušit biblické hodiny, které jsou ve středu v 17 hodin. Taky by nemělo valný účel, kdyby se prostě jen rozdělila skupina, která současné biblické hodiny navštěvuje, na ty, kterým se to více hodí v 17 a ty, kteří raději přijdou večer. Pokud se však najde alespoň pár vás, kteří nemůžete docházet na biblickou hodinu v zaběhnutém čase, a měli byste zájem o scházení se nad biblickým výkladem, pokud by se konal večer (asi ve středu ve 20 hodin), pokusíme se s **večerními biblickými hodinami** začít. Prosím, pokud byste měli zájem zrovna vy, dejte mi to vědět!!!

2) za druhé pak přicházím s podnětem vlastním: v úterý se ve sborové kanceláři schází skupinka starších mládežníků. Už dlouho mě práce s nimi motivuje k tomu, abych hledal způsoby, které mohou pomoci, aby biblické slovo nejen poučovalo, ale aby také skutečně proměňovalo srdce. Teď se mi do ruky dostala dobrá německá evangelická příručka **Meditace pro všední den**. Obsahuje řadu cvičení jako příležitostí, aby se člověk zastavil a vystavil se síle, kterou chce být formován. Hned mě také napadlo, že bychom k takovým chvílím ztišení a rozjímání mohli využívat příhodné prostředí našeho kostela, aspoň v období, kdy to dovolí teplota uvnitř. A pevně doufám, že by tato akce mohla zajímat lidi také jiných věkových skupin, a asi i lidi z mimosborového prostředí. Dveře kostela rozhodně budou otevřeny pro všechny: v úterý ve 20 hodin.

A tak vám tyto své nápady předkládám. Byly by k ničemu, kdybych si vymýšlel něco, o co není zájem mezi vámi. Proto prosím vás, kteří si řeknete větu použitou v nadpise ne jako výtku, ale jako pozvání, které vás nějak zaujalo, abyste mi to řekli.

Aleš Wrana

Vzpomenutí

Na těchto stránkách jsme již několikrát, my dnešní senioři, vzpomněli svých mladých let, prožitých ve sdružení mládeže v době války i po ní. V té době jsme spolupracovali s mládeží jiných evangelických církví a měli jsme společný pěvecký sbor. Začala mezi nás přicházet sestra Blažena Dvořáková z Bratrské jednoty baptistů, kde její otec, bratr Josef Dvořák, byl kazatelem. Oblíbila

si naše společenství a stala se jeho stálým členem. Po čase se také rozhodla být členkou naší církve.

I v době, kdy jako učitelka, byla přeložena do pohraničí, udržovala s námi spojení. Při každé cestě do Ostravy někoho z nás navštívila, přicházela i do farní kanceláře.

Po přeložení zpět do našeho města navštěvovala pravidelně shromáždění, schůzky „třicátníků“ apod. Jak několikrát řekla - byla tady šťastná.

Lze o ni říci se žalmistou: *Hospodin byl silou jejího života.*

Letos je tomu 25 let, co zemřela. Vzpomeňme na ni.

V sobotu 24. srpna jsme se při pohřebních bohoslužbách v chrudimském kostele rozloučili se setrou farářovou **Nadějí Klobásovou**.

Prožila ve Vítkovicích a v Ostravě po boku svého manžela - faráře a seniora - a mezi námi ve sborech velkou část svého života. Odešla z této časnosti ve věku 73 let.

Význačnější narozeniny členů sboru

K ZAMYŠLENÍ

Přišla apokalypsa?

Voda s nebe vtrhla do zemí českých a ničící, co jí přijde do cesty. Nezadrží ji hráze, důmyslné přehradní systémy, dokonce ani pytle s pískem, navršené odvážnými záchranáři. Nezastaví se před branami měst, nestydí se pustošit pole, bourat domy a ani lidský život pro ni nemá cenu. Na praotce Noema v této chvíli vzpomene i ne jeden sečtělý ateista, mnozí biblisté zalistují Písmem déle dozadu a ptají se: „Přišla apokalypsa?“

Je pravda, že nezadržitelnost a osudovost katastrofy podobné asociace vyvolává. Voda stoupá a stoupá a člověk bojuje velmi nerovný zápas. Léta jsme se

snažili, regulovali řeky, budovali umělá jezera, chválili se, jak se nám daří přírodu spoutat. Pak se náhle zkombinuje několik nám ne zcela srozumitelných vlivů a týden bez přestávky prší. V tu chvíli se velký, pyšný člověk začíná divit a ze své nebetyčné bábelské stavby padá na tvrdou zem.

Zdá se, že mu sama příroda začíná vracet jeho vlastní hříchy, že se mu mstí za to, jak se snaží vytrhnout z celku stvoření, jak si pěstuje iluzi své výjimečnosti a nadřazenosti. Meteorologové a klimatologové odhalují souvislosti mezi konzumním stylem života a změnami počasí k horšímu, filosofové spřádají teorie o Zemi, která žije svůj vlastní život a když ji lidstvo - blechy v kožichu - začnou příliš obtěžovat, prostě se vykoupe a blechy spláchně do výlevky. Některé zločiny se projevují okamžitě - vyplavené skládky a chemické továrny v záplavových zónách, jejichž jedy zamořují vodu, vzduch i půdu. Jiné se projeví teprve po čase, jako Boží soud...

Jenomže tady podobnost s apokalypsou podle mého názoru končí. Je nesporné, že hříchy lidstva jsou donebevolající, že naše společnost je založena na nerozumném vyždímání všeho, co kolem sebe můžeme nalézt, a že si zasloužíme soud a trest. Písmo však mluví jinak.

Každý, kdo četl poctivě příběh o potopě (I. kniha Mojžíšova 6-9), si jistě všimnul Hospodinovy lítosti nad rozsahem tragédie a také zaslíbením, že nic podobného se už z Boží vůle nebude nikdy opakovat. Bůh Starého a Nového zákona si nelibuje v množství lidských obětí, netěší ho pohled na nekonečnou hladinu posetou odpadky, naftovými skvrnami a nafouklými utopenci. Hospodin není přítelem potopy. Vždyť už na samotném počátku se mu nekonečná vodní hladina nezamlouvala natolik, že se rozhodl vysvobodit zemi z jejího zajetí.

Poctivý čtenář také musí připustit, že ani apokalypsa a všechny ostatní biblické odkazy ke konci světa příliš nehýří vodními radovánkami. Celkový obraz ukazuje spíš sucho, horko, plameny; když jezero tak hořící síry a když řeku, tak naopak řeku vody živé - tedy něco krásného, svatého, čistého a uzdravujícího. Tato apokalyptická voda nebudí hrůzu a traumata, naopak traumata odplavuje a léčí.

Uznávám, že tento argument je poněkud fundamentalistický. Ten nejpodstatnější rozdíl proti apokalypse však vidím v tom, že apokalyptický konec světa je charakterizován odvrácením Boha od světa. Podle Zjevení budou lidé hledat Boha, ale nebudou jej moci najít. Ze světa se vytratí vše, co od Boha pochází - pravda, spravedlnost, mír, soucit, naděje, odvaha, obětavost, a nejvíc ze všeho láska. Až se toto všechno ztratí, bude to signálem, že konec je skutečně za dveřmi. Znamením nebudou ani tak pobožené domy, jako spíše pobožené mezilidské vztahy, ani tak vzedmutá hladina řek, jako vzedmutá hladina pýchy a lidského sobectví.

A to mě plní nadějí pro současnou situaci. Mnoho lidí utrpělo velikou škodu. Někteří dokonce v povodni zahynuli. Ale lidskost voda nespláchla, naopak vzájemná pomoc roste jako z vody. Lidé se sblížíují a dříve lhostejní najednou obětují část svého majetku pro někoho úplně cizího. Pracovníci si berou dovolenou, určenou k jejich rekreaci a odpočinku, a jedou desítky a stovky kilometrů, aby se dřeli a nasazovali i své zdraví, aby posloužili komusi, koho nikdy předtím neviděli. Jsou i takoví, kdo dlouholeté úspory, v nichž je uloženo splnění jejich dávných a nejhlubších snů, darují ve prospěch vytopených.

Tato lidská solidarita a milosrdenství je pro mne znamením, že Bůh se neodvrátil od světa, od lidstva, ani od Česka. Konkrétní projevy soucitu jsou pro mne ujištěním, že apokalypsa se zatím ještě odkládá.

Štěpán Janča

PROGRAM NA MĚSÍC ZÁŘÍ 2002

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v kostele

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Služby, které vám (vedle pravidelných shromáždění) rádi poskytneme:

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupi

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (8.30 hodin, kostel)

1.9. - k zahájení školního roku

8.9. - s večeří Páně

15.9.

22.9.

29.9.

Večery nad Bibli (středa v 17 hodin, Třanovského sál)

čteme a vykládáme Ježíšovo Kázání na hoře (Mt 5-7)

Kostel pro všechny - neděle **8.9.** v 17 hod.

Monika Štreitová-Popelářová - flétna

Marek Vrábek - varhany

Roman Mazur - duchovní promluva

Schůze staršovstva - středa **11.9.** 18.15 hod.

Konfirmační cvičení začne ve čtvrtek **19.9.** v 16 hod.,

půjde o II. ročník současného běhu

Starší mládež se začne scházet v úterý **10.9.** v 18 hod. ve farní kanceláři

Seniorátní Den rodiny - sobota **28.9.** (Třanovského sál)

program od 10 hod. - přednáší br. f. Joel Ruml z Olomouce:

Role rodičů a prarodičů v duchovní výchově dětí

Souběžně budou mít svůj vlastní program děti ve skupinkách podle věku.

Další programy - začnou dle zájmu (viz podrobnější článek v tomto čísle Zpravodaje)

ADRESA SBORU: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

cce.ostrava@volny.cz www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET: 1644329359/0800

ZPRAVODAJ /9

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v září 2002